

Arrest

nr. 133 077 van 12 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jamaicaanse nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE loco advocaat S. MANESSE en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 17 september 2014 een asielaanvraag in. Op 15 oktober 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Trelawny en bent u Jamaicaans staatsburger. Aangezien u werkloos was – in uw regio is er een algemeen probleem van werkloosheid – werd u in de loop van 2009 actief voor Notorious, een bekende Jamaicaanse bende. Aanvankelijk moest u voor de bende kleine karweitjes uitvoeren; af en toe kreeg u ook een wapen. Na ongeveer een jaar werd u door de beruchte leider van uw groepering, bijgenaamd W., gevraagd om drugs naar Europa te smokkelen, hetgeen u weigerde. Daarop vroeg hij u om in Haïti drugs voor wapens te ruilen. U zag zich genoodzaakt om in eerste instantie deze opdracht te aanvaarden. U besloot echter niet op te dagen op de plaats waarop jullie afgesproken hadden om naar Haïti te vertrekken. Sindsdien werd u door bendeleden zwaar bedreigd. Ongeveer een week later was u aanwezig op een party in Low River (Trelawny). Toen u vertrok, werd u door twee bendeleden, i.e. de politieagent S. A. en een soldaat wiens naam u niet kende, bedreigd. Ze wilden u ontvoeren, maar u slaagde erin te ontkomen. Terwijl u wegluchtte, werd er op u geschoten. U probeerde klacht in te dienen bij de politie van Manchester, maar toen u de naam van de politieagent vermeldde – deze naam had u vernomen van omstaanders die hem herkend hadden – weigerde men uw klacht op te nemen. Daarop trok u naar Saint Catherine waar u eveneens een klacht tegen bovenstaande bendeleden probeerde in te dienen. U werd doorverwezen naar een klachtenbureau in Kingston – welk soort bureau dit was, wist u niet – waar uw klacht werd genoteerd. Met uw klacht werd echter niets gedaan. U diende ook nog een klacht in bij het leger tegen de onbekende soldaat. Enige tijd na uw klachten werd uw huis in Trelawny in brand gestoken. Via een dreigetelefoon van W. vernam u dat de bende voor de brand verantwoordelijk was. Toen u bij de plaatselijke politie in Trelawny klacht tegen W. wou indienen, weigerde men er uw klacht te noteren nadat u W.'s naam vermeld had. Na de brandstichting verhuisde u naar Montego Bay. U bleef dreigetelefoons vanwege W. ontvangen. Toen uw huis in Montego Bay op een dag met kogels doorzeefd werd, besloot u uiteindelijk dat de Jamaicaanse grond te heet onder uw voeten werd en organiseerde u met behulp van een vriend uw illegaal vertrek. U probeerde wel nog een laatste maal klacht in te dienen, ditmaal bij de politie van Montego Bay. Deze klacht werd echter evenmin genoteerd, omdat u wederom W.'s naam had vernoemd. Met de boot verliet u Jamaica en kwam u naar een onbekende plaats in Italië, van waaruit een vriend u via Madrid (Spanje) naar België bracht. Bij uw aankomst overwoog u aanvankelijk een asielaanvraag in te dienen, maar, aangezien u dacht dat u hier veilig was en aangezien u er niet aan dacht om naar Jamaica terug te keren, liet u dit uiteindelijk na te doen. Sinds uw aankomst in België verbleef u onder meer in Gent en in Deurne. U werd een tweetal keer – volgens u onterecht – veroordeeld in België voor onder meer drugshandel. De eerste keer kreeg u een voorwaardelijke straf: de laatste keer werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden, waarvan u uiteindelijk zes maanden effectief uitzat. Later werd u naar het gesloten centrum voor illegalen in Merksplas overgebracht, waar u uiteindelijk op 17 september 2014 asiel aanvraagde, omdat u bij terugkeer naar Jamaica voor uw leven vreesde. Zowel leden van uw bende als leden van andere bendes staan u immers naar het leven, omdat u destijds de smokkelopdracht naar Europa of Haïti had geweigerd. Sinds uw vertrek uit Jamaica werd uw neef Ramon Lewis vermoord omdat hij net als u een opdracht had geweigerd. Voorts werd P. D., iemand die op u lijkt, vermoord omdat men verkeerdelijk dacht dat u het was. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er gewezen te worden op het extreem laattijdig karakter van uw asielaanvraag. U kwam aan in Europa in september 2011. Hoewel u bij uw aankomst overwogen heeft om een asielaanvraag in te dienen, liet u dit zowel in Italië en Spanje als in België na te doen. U voelde zich immers zonder een asielaanvraag in te dienen reeds veilig (CGVS, p. 3). Deze uitleg voor uw nalaten is echter geenszins overtuigend noch afdoende, aangezien uit uw verklaringen tevens blijkt dat u zich er terdege bewust van was dat u zich illegaal in België bevond (CGVS, p. 3). U diende uiteindelijk pas een asielaanvraag in op 17 september 2014, toen uw repatriëring naar Jamaica hoogst imminent was. Dat u noch in Italië noch in Spanje een asielaanvraag indiende en dat u pas drie jaar na uw aankomst in België een asielaanvraag indiende, is echter een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade en ondermijnt ernstig uw geloofwaardigheid.

Dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op de helling staat, blijkt tevens uit verschillende bijkomende elementen.

Zo kan er danig getwijfeld worden aan uw beweerde lidmaatschap van een beruchte drugsbende in Jamaica. U verklaarde dat u lid was van de bende Notorious onder leiding van W., een beruchte gangster, die in Jamaica nationale bekendheid geniet. Deze nationale bekendheid blijkt onder meer uit het feit dat in verschillende politiekantoren (Trelawny, Montego Bay) men uw klacht tegen W. weigerde te noteren omdat de politiefunctaris die uw klacht ontving W. kende (CGVS, p. 11; p. 23). Dat W. – zijn echte naam kende u evenwel niet – een beruchte leider van een bekende bende zou zijn, heeft u echter geenszins aannemelijk gemaakt. Noch over hem noch over de bende Notorious kon immers informatie op het internet teruggevonden worden. Nochtans beweerde u dat er over hem heel veel informatie te vinden moest zijn (CGVS, p. 23) en blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat er op het internet wel degelijk informatie over verschillende andere bekende gangleiders te vinden is en dat hierbij ook vaak hun bijnaam vermeld wordt. Dat er geen informatie over W. te vinden is ondanks dat hij volgens uw verklaringen een grote bekendheid zou genieten, werpt dan ook enige twijfels op betreffende het daadwerkelijke bestaan van W.. Dit blijkt tevens uit het feit dat u betreffende W. en zijn bende bijzonder weinig informatie had. Naast het feit dat u zijn werkelijke identiteit niet kende, wist u niet of hij getrouwd was en kinderen had, in welke wijk in Kingston hij woonde, uit hoeveel leden zijn bende (bij benadering) bestond en of er ooit bendeleden werden opgepakt en/of veroordeeld (CGVS, p. 24). Nochtans kan er redelijkerwijs aangenomen worden dat, indien u daadwerkelijk lid van de bende Notorious zou geweest zijn, u toch enige min of meer precieze informatie hierover zou moeten kunnen verstrekken. Gelet op het feit dat u uw lidmaatschap van W.'s drugsbende niet meteen aannemelijk gemaakt heeft, kan er bijgevolg tevens getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van de door u geweigerde drugsmokkelopdracht vanwege W.. Hoe dan ook komt, gelet op uw meerdere veroordelingen voor drugsdelicten in België, uw weigering om een drugstransport uit te voeren a priori niet meteen geloofwaardig over.

Voorts heeft u evenmin uw problemen naar aanleiding van het door u geweigerde drugstransport aannemelijk gemaakt. Dit blijkt onder meer uit een aantal tegenstrijdigheden en lacunes in uw opeenvolgende verklaringen. Zo gaf u op de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat u naar aanleiding van de ontvoeringspoging op een party waarvan u het slachtoffer werd bij het leger tegen een onbekende soldaat die betrokken was bij de ontvoeringspoging klacht indiende. Deze onbekende soldaat bekende uiteindelijk aan het leger dat hij werd bedreigd, maar er werd niets tegen hem ondernomen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal had u echter niet de minste informatie over eventuele acties van het leger tegen die soldaat. U wist niet of die soldaat werd aangepakt en u heeft er aan uw Jamaicaanse contactpersoon ook nooit vragen over gesteld (CGVS, p. 19; p. 26). Bovenstaande tegenstrijdigheid ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw bewering dat er bij de ontvoeringspoging een soldaat zou betrokken geweest zijn. Er kan bijgevolg tevens getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van de ontvoeringspoging zelf. Dat er hieraan ernstig getwijfeld kan worden, wordt bevestigd door het feit dat u zelfs niet eens wist bij welk soort politiebureau in Kingston u naar aanleiding van de ontvoeringspoging klacht indiende. Hoewel uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u de dienst "Indecom", waar er tegen de politie klacht ingediend kan worden, kende, wist u niet eens met zekerheid of het al dan niet bij deze dienst was dat u klacht indiende tegen de politieman S. A., die samen met bovenstaande soldaat verantwoordelijk was voor de ontvoeringspoging (CGVS, p. 17). Indien u werkelijk klacht zou ingediend hebben, kan echter redelijkerwijs aangenomen worden dat u op zijn minst zou weten in welk soort bureau u klacht indiende. Voorts wist u zelfs niet eens of de politie getuigen van de ontvoeringspoging waarvan u het slachtoffer werd ondervraagd heeft en of de politie de plaats van het delict heeft onderzocht (CGVS, p. 16-17). Nochtans zou u na uw klacht nog het bureau waar u klacht had ingediend gecontacteerd hebben; u herinnerde zich echter niet of u vragen had gesteld over de door de politie ondernomen acties (CGVS, p. 15-16). Dat u noch over de aard van het klachtenbureau, noch over de door dit klachtenbureau in Kingston ondernomen acties enige concrete informatie had, hoewel er redelijkerwijs van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij zich uitgebreid informeert over die aspecten die rechtstreeks verband houden met zijn asielaanvraag, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van deze door u ingediende klacht. Hierdoor staat wederom de geloofwaardigheid van de door u beweerde ontvoeringspoging op de helling.

Betreffende uw overige problemen beweerde u op het Commissariaat-generaal dat het huis waar u verbleef korte tijd na uw in Kingston ingediende klacht tegen W. in brand werd gestoken en dat het huis in Montego Bay waar u hierna verbleef werd beschoten. Dit laatste incident was voor u de druppel die de emmer deed overlopen en was bijgevolg de rechtstreekse aanleiding voor uw vertrek uit Jamaica (CGVS, p. 8-11). Beide incidenten vermeldde u echter niet op de Dienst Vreemdelingenzaken. Nochtans wordt er bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken van u verwacht dat u weliswaar in het kort, maar nauwkeurig, de voornaamste redenen weergeeft waarom u bij terugkeer problemen verwacht (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 1). Dat u hierbij naliet de

brandstichting in uw woning en de uitgebreide beschieting van uw woning – u telde wel 200 kogelinslagen –, nochtans zwaarwichtige incidenten en bovendien uw rechtstreekse vluchtaanleiding, te vermelden, tast de geloofwaardigheid ervan in ernstige mate aan. Verder legde u weinig coherente verklaringen af betreffende uw pogingen om bij de politie klacht in te dienen na uw klacht in Kingston. Toen u gevraagd werd of de politie op de hoogte gebracht werd van de brandstichting, repliceerde u dat u het niet aangegeven heeft. U wist evenmin of iemand anders, bijvoorbeeld de brandweer die ter plaatse gekomen was, de brandstichting bij de politie aangegeven heeft (CGVS, p. 20). Gevraagd of u naar aanleiding van de vele telefonische bedreigingen klacht indiende bij de politie, zei u enkel dat u het beu was. U vermeldde geen enkele politieklacht (CGVS, p. 21). Even later beweerde u echter plotsklaps dat u zowel in Trelawny als in Montego Bay wel degelijk tevergeefs een poging gedaan had om bij de politie klacht in te dienen. U zou toen klacht ingediend hebben naar aanleiding van de dreig telefoons die u onder meer in het kader van de brandstichting ontving (CGVS, p. 22).

Dat u er niet in geslaagd bent om uw problemen aannemelijk te maken, blijkt ten slotte uit het totale ontbreken van enig bewijs. U legde geen enkel begin van bewijs neer van uw beweerde politiekachten tegen de bende Notorious en meer bepaald tegen W. en de politieagent S. A.. Nochtans beweerde u dat uw Jamaicaanse contactpersoon u verteld had dat zij op het nieuws had gezien dat S. A. door de dienst Indecom werd aangepakt en geschorst (CGVS, p. 18). Indien uw contactpersoon dit, zoals u vermeldde, inderdaad via de audiovisuele pers zou vernomen hebben, kan bijgevolg redelijkerwijs aangenomen worden dat het onderzoek tegen S. A. ook in de geschreven pers vermeld wordt. Over een eventueel onderzoek tegen S. A. werd echter geen enkele informatie teruggevonden. Daarom kreeg u enkele dagen de tijd om hierover aan het Commissariaat-generaal informatie te bezorgen. Er dient evenwel opgemerkt te worden dat, hoewel de u toegekende termijn reeds geruime tijd overgeschreden werd, u vooralsnog dergelijke bewijsstukken niet aangedragen heeft noch dat u een plausibele uitleg heeft gegeven voor het nog steeds ontbreken ervan. Na uw gehoor op het Commissariaat-generaal liet u op 6 oktober 2014 enkel weten dat u nog steeds op bijkomende bewijsstukken wachtte maar gaf u in dit verband geen enkele duiding waarom u meer tijd nodig had. Dat u hiervan geen bewijzen aandroeg hoewel A.'s schorsing in de pers zou zijn verschenen en dat het Commissariaat-generaal hierover geen enkele informatie kon terugvinden, ondermijnt wederom in ernstige mate uw geloofwaardigheid.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat u de door u beweerde problemen met een drugsbende geenszins aannemelijk gemaakt heeft.

Op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u nog aan dat u de vele bendes in Kingston vreesde (CGVS-vragenlijst, vraag 9b). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal werd u gevraagd om deze vrees te verduidelijken. U gaf aan dat u deze bendes vreesde, omdat u in 2010 een opdracht van W., met name de smokkelopdracht naar Haïti of Europa, geweigerd had (CGVS, p. 24-25). Zoals hierboven reeds gebleken is, kan hieraan echter geen geloof gehecht worden. Bijgevolg heeft u uw vrees ten aanzien van de bendes in Kingston evenmin aannemelijk gemaakt.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van “Artikel 1 A 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen; Artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

Nopens de status van vluchteling

2.3. Om als vluchteling erkend te worden dient verzoeker aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Zelfs indien verzoekers asielrelaas waarachtig zou zijn, *quod non*, verduidelijkt hij niet dat deze voorgehouden asielfeiten een vervolging uitmaken die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. De aangevoerde feiten zijn louter van gemeenrechtelijke aard.

Nopen de subsidiaire beschermingsstatus

2.4. Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal ten onrechte stelt *“dat de asielaanvraag van verzoeker extreem laattijdig zou zijn omdat hij nagelaten heeft in te dienen bij zijn aankomst in Europa in 2011 terwijl verzoeker duidelijk verklaard had dat hij geen enkel reden zag om een asielaanvraag in te dienen omdat hij zich in Europa veilig voelde ver weg van de Bende Notorious en geen enkel ogenblik aan dacht om ooit terug te moeten keren naar Jamaica waar zijn leven bedreigd was. Vanaf het ogenblik dat verzoeker zich realiseerde dat zijn leven in Europa niet meer veilig was en voelde dat hij de dood in zou gejaagd worden door zijn nakende repatriëring, deden er zich nieuwe omstandigheden voor op grond waarvan verzoeker huidig asielaanvraag terecht heeft ingediend”*.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij in 2009 België is binnengekomen. Hij verklaart ook dat hij in 2009 door de “bende, de Notorious Gang” werd gevraagd drugs naar Europa te smokkelen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op het CGVS nader verklaarde dat hij per boot vanuit Mantego Bay naar Italië reisde *“Het is al drie jaar geleden. Ik kan het me niet goed herinneren”*. Hieruit kan enkel blijken dat verzoeker voor zijn aankomst in 2011 eerder per boot naar Europa was gereisd. Immers kan niet worden ingezien, en wordt ook niet aangetoond noch ter terechtzitting toegelicht, waarom verzoeker aan wie een paspoort werd uitgereikt op 20 augustus 2010 te Kingston met daarin een visum voor Frankrijk van 29 september 2011 en geldig van 4 oktober 2011 tot 15 december 2011 (zie 2 bladzijden van verzoekers paspoort in bundel “documenten buiten de asielprocedure”) illegaal per boot zou reizen. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker zijn paspoort (alle bladzijden) niet neergelegd heeft terwijl de CGVS dit uitdrukkelijk vroeg en verzoeker dit had toegezegd.

2.6. Los van de terecht vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker pas drie jaar na zijn aankomst in België asiel aanvraagt, blijkt aldus dat ernstige vragen kunnen gesteld worden naar verzoekers aanwezigheid in Jamaica tussen 2009 en 2011, te meer hij op het CGVS-verhoor zijn verblijf tussen 2009 en 2011 in Jamaica niet dan duiden (verzoeker weet niet hoelang hij op de verschillende verblijfplaatsen woonde) en de directe redenen voor zijn vertrek liggen in feiten van 2011 bij de beweerdelijke beschieting van zijn woning in Montego Bay.

2.7. Verzoekers asielrelaas dat hij vertrokken is omdat hij geen hand- en spandiensten wilde geven aan drugbendes kan in het licht van zijn handelwijze in België en zijn reis naar Italië niet overtuigen. Uit het administratief dossier kan wel blijken dat verzoeker in Jamaica contacten had met personen die drugs verhandelden. Verzoeker toont echter niet aan dat eventuele hiervan gevolgen ernstig waren, noch dat hij hiervoor niet terecht kon bij zijn autoriteiten. De vaststelling dat verzoeker pas na 3 jaar asiel aanvraagt, is wel degelijk een belangrijk element. Immers verzoeker wist dat hij illegaal verbleef en dus op elk ogenblik kon uitgewezen worden naar Jamaica, daarbij pleegde hij in België nog misdrijven die dit risico enkel konden vergroten te meer hij veroordeeld werd voor drugbezit en verkoop. Uit verzoekers handelwijze op het Belgisch grondgebied kan dan ook enkel blijken dat verzoeker niet verontrust was over een mogelijke terugkeer naar Jamaica, laat staan dat hij vreesde de dood te worden ingejaagd.

2.8. Voorgaande kan niet worden losgezien van het tweede hoofdmotief van de bestreden beslissing dat verzoeker het bestaan van de “Notorious Gang” onder leiding van W., een berucht, zelfs op nationaal niveau bekend gangster, niet aantoonde. Ook thans wordt hierover geen objectief gegeven aangevoerd en blijft verzoeker bij herhalingen (CGVS, p. 18) dat deze criminele Notorious Gang goed georganiseerd is in een groot netwerk waarin ook politieagenten en militairen zijn betrokken en voorts bevestigt verzoeker dat hij “slechts een kleine garnaal” is in de Notorious Gang, en onbekend is met de werkelijke identiteit, de woonplaats en de familie van W.. Ter terechtzitting tracht verzoeker zijn onwetendheden toe te dichten door te stellen dat de Notorious Gang slechts een kleine zijtak is van het netwerk van W. doch dit verklaart evenmin waarom hij W. niet kent. Verzoeker is daarbij incoherent nu het niet aannemelijk is dat deze W.

een publiek en nationaal bekend persoon is en onbekend zou zijn voor een ondergeschikt lid van zijn eigen netwerk.

2.9. Verzoeker is eveneens incoherent waar hij stelt geen verweer te hebben in Jamaica tegen de corrupte politieagent die zijn beweerdelijke klacht weigerde te registreren, en hij anderzijds verklaart dat wel degelijk werd opgetreden tegen deze man en hij door de Jamaicaanse dienst *Indecom* werd aangepakt en geschorst (CGVS-verhoor p. 17-18). Hoe dan ook kan de commissaris-generaal gevolgd worden dat verzoeker niet aantoont ooit bescherming te hebben gezocht in Jamaica tegen de bedreigingen van een drugbende nu hij niet kan toelichten waar hij klacht zou hebben ingediend of moeten indienen. Aldus kan besloten worden dat ook indien aan verzoekers asielrelaas enige waarachtigheid zou gehecht worden – quod non – hij niet aantoont dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar Jamaica een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingen.

2.11. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Mevr. S. CASTELAIN,

toegevoegd griffier,

De griffier,

De voorzitter,

S. CASTELAIN

K. DECLERCK